

F° nr.: 235

Uitgifte

Repertoriumnummer 25/ 5577	Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Griffienummer 25/	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:
Rolnummer 24/ 2068/A		
Datum van uitspraak 21 maart 2025		

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op:

AR-nr.:

HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op:

Rolnummer hof:

☒ Niet aan te bieden aan de
ontvanger☐ DABS ja☒ DABS neen☐ OM**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen****sectie familie- en jeugdrechtbank****vonnis****Kamer AF2**

Betekend bij exploot van Gdw.:
te
dd°
Uittreksel afgeleverd op
Aan BS

Aangeboden op
te ANTWERPENNiet te registreren
De e.a. inspecteur

Inzake:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- persoonlijk aanwezig, bijgestaan door mr. MONDEN LIESBETH, advocaat, kantoorhoudende te 2800 Mechelen, Brusselsesteenweg 54

TEGEN:

DE AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND VAN DE GEMEENTE STABROEK

met zetel gevestigd te 2940 Stabroek, Dorpsstraat 99, met ondernemingsnummer 0207.537.834

verwerende partij

- vertegenwoordigd ter zitting door mr. E. De Wit loco mr. VERGAUWEN CHRISTEL, advocaat, kantoorhoudende te 2600 Berchem (Antwerpen), Borsbeeksebrug 36/9.

* * * * *

1. Procedure

De rechtbank stelt vast dat het dossier van de rechtspleging onder meer de volgende documenten bevat:

- Het gedinginleidend verzoekschrift neergelegd via e-Deposit op 15 mei 2024
- De beschikking overeenkomstig artikel 747, § 1 Ger.W. dd. 24 juni 2024.
- De conclusies en stukken neergelegd namens partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten ter zitting van 21 februari 2025.

Gehoord mevrouw H. De Vrij, substituut procureur des Konings, in haar mondeling advies ter zitting van 17 januari 2025.

2. Situering van het geschil en vorderingen

december 2023 een huwelijksaangifte gedaan ten overstaan van de ambtenaar van burgerlijke stand van de gemeente Stabroek.

Op 17 april 2024 weigerde de ambtenaar van burgerlijke stand toelating te geven voor het voorgenomen huwelijk, om reden dat het huwelijk niet zou gericht zijn op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen de partners maar op het verwerven van een

negatief advies van het openbaar ministerie en volgende elementen:

- [REDACTED]
- Het zeer ongeloofwaardig relatieverloop;
- Het huwelijk werd nog niet ernstig voorbereid;
- Uit niets blijkt dat betrokkenen een duurzame relatie hebben en deze verder nastreven.

De vordering van eisende partijen strekt er toe om (de rechtbank citeert uit de laatste besluiten):

“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te horen verklaren.

Zodoende,

De bestreden beslissing van verweerder te vernietigen en deze te veroordelen tot het voltrekken van het voorgenomen huwelijk tussen conluanten.

De termijn binnen de welke het huwelijk moet worden voltrokken, zoals bepaald in artikel 165, § 3, lid B.W. met zes maanden te verlengen;

Verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding, hierin begrepen de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.800 EURO.”

De ambtenaar van burgerlijke stand besluit om (de rechtbank citeert):

“Alle verdere en strijdige conclusies verwerpende;

De vorderingen van eisers ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

Diengevolgens hen ervan af te wijzen;

Eisers te veroordelen tot de kosten van het geding, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding overeenkomstig artikel 1022 Ger.W. en begroot overeenkomstig de toepassing van het K.B. van 26 oktober 2007 (B.W. 9 november 2007) op 1.800,00 EUR.”

3. Beoordeling

3.1. Nopens de ontvankelijkheid

Tegen de weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken kan door belanghebbende partijen binnen de maand na de kennisgeving van zijn beslissing beroep worden aangetekend bij de familierechtbank (art. 167 laatste lid oud B.W.).

De weigeringsbeslissing werd door de ambtenaar van burgerlijke stand genomen op 17 april 2024. Hoewel het dossier geen stukken bevat over de kennisgeving van deze beslissing aan eisende partijen, staat vast dat het verzoekschrift op 15 mei 2024 digitaal werd neergelegd ter griffie.

Het beroep werd tijdig en regelmatig ingesteld en is dus ontvankelijk.

3.2. Nopens de gegrondheid

Algemeen

De ambtenaar van de burgerlijke stand weigert het huwelijk te voltrekken wanneer blijkt dat niet is voldaan aan de hoedanigheden en voorwaarden vereist om een huwelijk te mogen aangaan, of indien hij van oordeel is dat de voltrekking in strijd is met de beginselen van de openbare orde (art. 167 oud BW).

Waar de nationale wet van ieder van de kandidaat-echtgenoten distributief dient te worden toegepast, steeds onder voorbehoud van de exceptie van de Belgische internationale openbare orde, zal het voorgenomen huwelijk geldig gesloten zijn wanneer, voor wat betreft de grondvoorwaarden, beide echtgenoten voldoen aan hun nationale wet. In de respectieve toepasselijke wet moet normaliter worden nagegaan wat onder toestemmingsvereiste wordt verstaan.

Aangezien één en ander de openbare orde raakt, zal de toetsing aan het vreemde recht evenwel niet tot een ander besluit en een andere sanctie kunnen leiden, voor zover het bestaan van een voorgenomen schijnhuwelijk in de zin van artikel 146bis van het oud Burgerlijk Wetboek zou worden vastgesteld.

Artikel 146bis van het oud Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit het geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde.

Voormelde wetsbepaling houdt een materiële IPR-norm in ten aanzien van huwelijken waarbij vreemdelingen zijn betrokken en wordt als zo wezenlijk beschouwd voor 's lands morele, politieke of economische ordening dat er geen plaats is voor daarvan afwijkende buitenlandse opvattingen. Deze wetsbepaling betreft de Belgische internationale openbare orde en raakt de regels die de toegang en het verblijf van vreemdelingen in het Rijk regelen. Voor het

huwelijk vereist de Belgische internationale openbare orde, ongeacht eventuele afwijkende buitenlandse opvattingen, dat de beide partners de intentie hebben om door hun toestemming tot het huwelijk tussen hen een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen. De Belgische internationale openbare orde verzet zich om dezelfde reden ook tegen de erkenning van een buitenlands huwelijk wanneer dat huwelijk werd aangegaan niet met het oogmerk om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen maar louter om aan een van de betrokkenen een verblijfsrechtelijk voordeel te bezorgen.

Overeenkomstig artikel 12 EVRM heeft iedereen het recht om te huwen overeenkomstig de nationale wetten die de uitoefening van dat recht beheersen doch dit recht om te huwen is niet absoluut.

De verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder artikel 12, lid 2 EVRM, laten de nationale wetgever toe om de uitoefening van dit recht te regelen, zonder het in substantie aan te tasten. Alleen het werkelijke huwelijk moet beschermd worden en niet het schijnhuwelijk dat louter wordt aangegaan om een andere wetgeving te omzeilen, inzonderheid het huwelijk dat werd aangegaan met als enig doel de regels betreffende de binnenkomst en het verblijf van onderdanen van derde landen te misbruiken en voor onderdanen van een derde land een verblijfsvergunning te bekomen.

Hieruit volgt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand op grond van art. 167 van het oud Burgerlijk Wetboek kan weigeren om het door partijen voorgenomen huwelijk te voltrekken wanneer hij bij de vervulling van zijn controleopdracht vaststelt dat uit een geheel van omstandigheden manifest blijkt dat minstens één van de betrokken partijen op het ogenblik dat zij hun huwelijk willen laten voltrekken kennelijk niet de intentie heeft om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, maar enkel het huwelijk misbruikt om in België een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen dat verbonden is aan de staat van gehuwde.

De bevoegdheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand om te weigeren het huwelijk te voltrekken op grond van vermoedens van schijnhuwelijk dient evenwel met de nodige omzichtigheid te worden toegepast.

Artikel 12 EVRM garandeert immers aan elke burger in principe het recht om in het huwelijk te treden, zodat de weigering een huwelijk te voltrekken, uitzonderlijk dient te blijven.

Enkel wanneer het voorgenomen huwelijk manifest het karakter van een schijnhuwelijk vertoont is de weigering tot voltrekking van het huwelijk gerechtvaardigd.

Illegaliteit of een precair verblijfsstatuut is op zich geen reden om een huwelijk te weigeren, doch kan in combinatie met andere belastende factoren wijzen op een schijnhuwelijk.

Het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel door het huwelijk volstaat derhalve op zichzelf niet om te besluiten tot een voorgenomen schijnhuwelijk.

Daarnaast moet uit een geheel van omstandigheden blijken dat minstens één der huwelijkskandidaten niet de intentie heeft een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

Aan de huwelijkskandidaten kan geen negatieve bewijslast worden opgedrongen : de bewijslast van de vermeende veinzing bij minstens één van hen rust bij de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Aangezien de intentie van de huwelijkskandidaten nooit met absolute zekerheid te achterhalen valt, dienen de door de ambtenaar van de burgerlijke stand aangebrachte bewijsmiddelen een beslissend karakter te hebben (cfr. de notie “*kennelijk*”, zoals gehanteerd in artikel 1476bis oud B.W.), namelijk een eenduidig, niet tegen te spreken en niet voor redelijke twijfel vatbaar vermoeden van een voorgenomen schijnhuwelijk.

De beoordelingsbevoegdheid van de rechter is niet beperkt tot een wettigheidscontrole op de negatieve beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand. Hij dient een volledige toetsing door te voeren aangaande de uitoefening van het subjectieve recht van de betrokkenen om een huwelijk aan te gaan, dit op basis van alle hem voorgelegde elementen met inbegrip van die welke zich na de weigeringsbeslissing hebben voorgedaan.

Toepassing

De rechtbank is in deze zaak van oordeel dat de door de ambtenaar van de burgerlijke stand in rekening gebrachte aanwijzingen van een mogelijke intentie in hoofde van partijen om een verblijfsrechtelijk voordeel te bekomen onvoldoende zijn als bewijs dat het hier om de enige intentie van partijen zou gaan en dat er derhalve onvoldoende elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat het huwelijk er uitsluitend op gericht is om aan [REDACTED] een verblijfsrechtelijk voordeel toe te kennen.

[REDACTED]
verblijf te bekomen. De ambtenaar van burgerlijke stand zet uiteen dat hij er al een opmerkelijk parcours heeft opzitten, en verwijst onder meer naar verschillende pogingen tot regularisatie via artikel 9 en artikel 9bis, het negeren van verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten, de wettelijke samenwoning met mevrouw OSAMECHI, waarvan mevrouw OSAMECHI later melding zou hebben gemaakt dat hij haar enkel had gebruikt om

[REDACTED]
die eveneens een schijnerkenning zou uitmaken... Hij zou politieel gekend zijn voor schijnerkenning van de kinderen in 2018 en voor een schijnhuwelijk in 2011.

[REDACTED]
België wijzen, zodat het verblijfsrechtelijk voordeel verbonden aan het huwelijk voor hem duidelijk belangrijk is. Hoewel de talrijke pogingen om verblijf te verkrijgen nopen tot een kritische benadering van de vraag om te huwen, volstaat dit verblijfsrechtelijk voordeel op zich niet om te besluiten dat het huwelijk van zijn normale doeleinden afgewend wordt.

Ook het relatieverloop van eisende partijen is opmerkelijk te noemen. Zij zouden elkaar hebben leren kennen in de periode van 2014-2015 en zouden destijds ook traditioneel

[REDACTED]
nadat ze ontdekte dat ze zwanger was van een andere man. Ze beviel van Isaac, met wiens

vader ze op vandaag amper of geen contact heeft. In 2021 zouden partijen elkaar hebben teruggevonden en sinds 2023 zouden ze opnieuw samenwonen.

De inhoud van deze verklaringen loopt niet altijd volledig gelijk met de vaststellingen of verklaringen elders in het dossier. Zo zou [REDACTED] in 2021 bij zijn aanvraag om [REDACTED]

kinderen zijn aangetroffen, terwijl zij volgens verklaring van partijen pas zou teruggekeerd zijn uit Frankrijk in [REDACTED] in die periode bovendien op hetzelfde adres ingeschreven zijn als de heer Daniel JUDE.

Ondanks het opmerkelijke relatieverloop en de vastgestelde tegenstrijdigheden, kan de relatie van partijen niet in zijn geheel als ongeloofwaardig of onoprecht worden afgedaan. De [REDACTED]

erkenning van hun gezamenlijke kind (stuk 5 eisende partijen). Noch deze erkenning, noch zijn vaderschapsband staan op vandaag ter discussie. Partijen staan op vandaag in voor de zorg en opvoeding van Destiny (alook van Isaac), hetgeen bevestigt dat zij een duurzame levensgemeenschap beogen. Dat partijen in het verleden een relatiebreuk hebben gekend, doet geen afbreuk aan hun intenties op vandaag. Partijen ontkennen deze relatieperikelen en eerdere relatiebreuk ook niet.

Het relatieverloop van partijen wordt verder ook ondersteund door foto's over een tijdspanne van meerdere jaren. Zo brengen eisende partijen foto's bij van hun traditionele huwelijk in [REDACTED]

geboorte. Eisende partijen voegen daarnaast ook meer recente foto's, van verschillende gelegenheden en op verschillende locaties, met de twee kinderen.

Ook de onwetendheden en tegenstrijdigheden in de verklaringen van partijen, zijn niet van die aard om te besluiten dat partijen geen duurzame relatie zouden hebben of niet zouden beogen. Hetzelfde geldt voor het vermeende gebrek aan voorbereidingen voor het huwelijk, waarvan de rechtbank vaststelt dat eisende partijen wel aangaven reeds voorbereidingen te [REDACTED]

jurken hebben gekocht).

De burens verklaren dan wel niet te weten of eisende partijen een relatie hebben, zij [REDACTED]

Waar bij een woonstcontrole op vraag van de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 en 26 oktober [REDACTED]

aangetroffen op ditzelfde adres. In de woning werden ook spullen van hen beiden en van de kinderen aangetroffen. Het is aldus aannemelijk dat eisende partijen samenwonen op dit adres.

Zelfs indien bepaalde dossiergegevens in het nadeel van eisende partijen zouden kunnen spelen, staat het thans, naar oordeel van de rechtbank, onvoldoende vast dat het voorgenomen huwelijk enkel gericht zou zijn op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel en dat het huwelijk van zijn normale finaliteit zou worden afgewend. Er kan

hoogstens sprake zijn van twijfel, wat in het voordeel van eisende partijen moet worden uitgelegd. Behoudens wettelijk beletsel om andere redenen, dient verwerende partij het huwelijk te voltrekken.

De vordering is dan ook gegrond.

4. Kosten

Verwerende partij is de in het ongelijk gestelde partij en wordt derhalve veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten, in hoofde van eisende partijen begroot op een rechtsplegingsvergoeding van 1.883,72 euro (geïndexeerd per 1 maart 2025).

5. Beslissing

De rechtbank doet uitspraak op tegenspraak, nadat H. De Vrij, substituut procureur des konings werd gehoord in haar advies.

Het verzoek wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.

De rechtbank vernietigt de beslissing van verwerende partij van 17 april 2024 tot weigering om het huwelijk tussen eisende partijen te voltrekken en beveelt verwerende partij het voorgenomen huwelijk tussen eisende partijen te voltrekken en verlengt de termijn voorzien bij artikel 165 van het oud Burgerlijk Wetboek.

Het anders- of meergevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

De bijdrage voor het Fonds voor juridische tweedelijnsbijstand is definitief verworven voor het Fonds.

Verwerende partij wordt veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding en deze worden in hoofde van eisende partijen vereffend op 24 euro bijdrage Fonds wet 19/03/2017 en 1.883,72 euro rechtsplegingsvergoeding.

Veroordeelt verwerende partij tot betaling van het rolrecht van 165,00 euro aan de FOD Financiën, na uitnodiging hiertoe.

Dit vonnis werd uitgesproken op eenentwintig maart tweeduizend vijftientwintig in openbare zitting van de Kamer AF2, die samengesteld was uit:

E. Van Moer, familierechter,
A. Rasschaert, griffier.

A. Rasschaert

E. Van Moer

Deel I. Rechtsmiddelen die tegen de beslissing open staan

U ontvangt hierbij een beslissing van het gerecht.

Bent u het niet eens met deze beslissing?

U vindt hierna informatie over de mogelijkheden die u heeft om deze beslissing te betwisten. Als partij kunt u **hoger beroep** indienen tegen deze beslissing. Hieronder kunt u hierover meer informatie vinden.

Het is raadzaam om een advocaat te raadplegen om u bij te staan (www.advocaat.be of www.avocats.be). Die kan u helpen om de beslissing te begrijpen en de volgende stappen te verduidelijken. Als u besluit deze beslissing te betwisten, kan een advocaat u informeren over uw slaagkansen en ervoor zorgen dat u dit tijdig doet en in overeenstemming met de wettelijke voorschriften.

U kunt ook contact opnemen met de Commissie voor Juridische Bijstand van uw gerechtelijk arrondissement (Bolivarplaats 20/15, 2000 Antwerpen – Tel. 03 260 72 80 – www.advocaat.be/nl/gratis-rechtsbijstand/eerstelijnsbijstand). Deze Commissie kan u verwijzen naar de permanentiediensten van de juridische eerstelijnsbijstand. De permanentiediensten kunnen u gratis een antwoord geven op eenvoudige juridische vragen.

Deel II. Informatie over de rechtsmiddelen

Hoger beroep moet worden ingediend bij:

Hof van Beroep Antwerpen
Britselei 55
2000 Antwerpen

Hoe kunt u dit hoger beroep indienen?

Hoger beroep kunt u indienen via een gerechtsdeurwaarder of een advocaat.
Een gerechtsdeurwaarder kunt u vinden via www.gerechtsdeurwaarders.be/bailiff.
Een advocaat kunt u vinden via www.advocaat.be of www.avocats.be.

U kunt ook zelf hoger beroep indienen door een verzoekschrift in voldoende exemplaren (één per partij) in te dienen bij de griffie. Dit kan elektronisch via de webpagina eDeposit van Justitie (access.eservices.just.fgov.be/edeposit/nl/) of op het hierboven vermelde adres tijdens de openingsuren van de griffie (op werkdagen van 08.30 uur tot 12.30 uur en van 13.30 uur tot 16.00 uur).

In dit verzoekschrift, de zogenaamde “akte van hoger beroep”, moet u onder meer uitleggen waarom u het niet eens bent met de beslissing van de rechter. Een overzicht van alle verplichte vermeldingen is te vinden in artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek waarvan de tekst hierna volgt:

“Art. 1057. Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, vermeldt de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, de voornaam en de woonplaats van de eiser in hoger beroep en, in voorkomend geval, zijn

de gedaagde in hoger beroep;

4° de beslissing waartegen in hoger beroep wordt gekomen;

5° de rechter in hoger beroep;

6° de plaats waar de gedaagde in hoger beroep akte moet laten nemen van zijn verklaring van verschijning;

7° de uiteenzetting van de grieven;

8° de plaats, de dag en het uur van verschijning, tenzij hoger beroep is ingesteld bij aangetekend schrijven of, behoudens de gevallen bedoeld in artikel 1066, tweede lid, wanneer de rolrechten verbonden aan de bestreden beslissing en ten laste van de appellant niet betaald werden, in welke gevallen de griffier de partijen oproept om te verschijnen op de zitting die de rechter bepaalt, na zich van de betaling van de hierboven vermelde rolrechten te hebben vergewist.

De akte vermeldt eventueel ook de naam van de advocaat van de eiser in hoger beroep.”.

Welke termijn moet u naleven?

Wilt u deze beslissing betwisten, dan moet dit tijdig gebeuren.

U heeft hiervoor een termijn van maximum één maand vanaf de dag volgend op de betekening van de beslissing door de gerechtsdeurwaarder of de kennisgeving ervan door de griffie overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

In sommige gevallen kan deze termijn verlengd worden. De algemene gronden tot verlenging van de termijn zijn opgenomen in deel III.

Deel III. Algemene gronden tot verlenging van de termijnen

De termijnen kunnen verlengd worden in de volgende omstandigheden die de wet voorziet:

- Indien de laatste dag van de termijn een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag.
- Indien de termijn voor het indienen van hoger beroep of verzet begint te lopen én ook eindigt tussen 1 juli en 31 augustus, dan wordt de termijn verlengd tot 15 september.
- Indien u het hoger beroep niet binnen de termijn kon indienen door een technisch probleem met het informaticasysteem van Justitie (<https://access.eservices.just.fgov.be/edeposit/nl>) wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag.
- Indien deze beslissing aan u werd betekend terwijl u niet in België woont of verblijft, of u in ons land geen “gekozen woonplaats” heeft, wordt de termijn verlengd met:
 - 15 dagen, wanneer u verblijft in Nederland, Duitsland, Luxemburg, Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk;
 - 30 dagen, wanneer u in een ander land van Europa verblijft;
 - 80 dagen, wanneer u in een ander werelddeel dan Europa verblijft.

Deel IV. Waarschuwing en doorverwijzing

OPGELET!

Indien u een rechtsmiddel aanwendt voor kennelijk vertragende of onrechtmatige doeleinden, kan u worden veroordeeld tot een geldboete, een bijkomende schadevergoeding en de gedingkosten.

De wet verbiedt de gerechten en griffies van ons land om juridisch advies te geven aan een partij in een rechtszaak. Indien u vragen zou hebben naar aanleiding van de informatie die u hier wordt gegeven, bijvoorbeeld over de modaliteiten van een hoger beroep, verzet, derdenverzet of voorziening in cassatie of over de berekening van de termijn, neemt u best contact op met een advocaat.